

Kapitel 18

Selvom jeg havde i tankerne, at tage min mor på sengen med middagen næste dag, lykkedes det ikke. Kun i nogle få minutter så hun stresset ud, før hun så begyndte at planlægge det hele. Det blev til grillmad, for vejret ville være perfekt til aften udenfor, hvor man spiste ringriddere. Hun ville også have æblekage til dessert.

Og som jeg havde forudset og fortalt Drake, satte min mor mig til at hjælpe, om jeg så ville det eller ej.

Da jeg om morgen, næste dag mødtes med Drake og Eudora for at løbe, fik jeg fortalt det. Drake så sur over at skulle være alene med Eudora hele dagen, men accepterede det uden at beklage sig. Eudora var venlig igen og havde, ifølge Drake, indvilliget til at gå med nederdel og bluse, men kun efter en slåskamp, der havde efterladt skræmmer i deres ansigter. Fedt, nu måtte vi finde på en begrundelse for hvordan de var kommet. Efter en advarsel mod ikke at kæmpe og såre hinanden yderligere, eller bare der hvor det kunne ses, skiltes jeg fra dem.

Jeg gik direkte i seng og fik sovet helt til middag, før min mor vækkede mig. Jeg havde godt nok løjet for Drake over det, men den dreng havde ikke ladet mig sove længere end til fem om morgen, hver evig eneste dag i hele tre uger. Jeg fortjente noget mere søvn, at være udhvilet og ikke have sorte render under øjnene.

Efter et bad, måtte jeg tage med min mor ud på vanvidsindkøb. Min mor købte kartofler, kød og brød, som troede hun at Drake og Eudora sultede, mens deres opdagede forældre flyttede ind. De sultede måske ikke, men jeg var

sikker på, at få et godt tilberedt måltid, ville være noget helt nyt og dejligt for dem.

Min mor satte mig straks til at skrælle, Gud ved hvor mange kartofler. Mine fingre nåede at ligne rosiner, før den sidste var skrællet og lagt i en gryde til kogning. Der var jeg så naiv at tro, at jeg var færdig og kunne slappe af. Straks kom min mor med en hel pose æbler, som jeg også skulle straffe.

Måske var hun ude på at straffe mig, for min storebror og storesøster, samt hendes forlovede, fik lov til at dase i solen hele dagen. Nogen gange føler jeg, at jeg bliver straffet, for at være en efternøler.

Men til sidst var der ikke flere æbler i posen og min mor måtte slippe mig fri. Der var ikke mere at lave for mig. For en gangs skyld, kunne jeg læse i min bog om Rose, men da jeg prøvede, faldt jeg i søvn med bogen i hånden. Jeg nåede ikke engang at åbne den.

Min mor måtte igen vække mig. Denne gang halvanden time før det begyndte. Jeg havde sagt at jeg skulle hente dem, så jeg måtte forlade min elskede seng og klæde mig om.

Iført jeans og en flagrende bluse, med håret halsvejs sat op (min søsters påfund, som jeg måtte lide under i hele ti minutter) gik jeg ind i skoven. For at ligne jeg hentede dem, måtte jeg tage en omvej og gå ind i skoven fra vejen.

Eudora hilste mig glædestrålende.

”Nara!”

”Hej Eudora,” sagde jeg tøvende. Jeg frygtede hun ville flippe ud over et eller andet, men hun smilede stadig. ”Skal jeg hjælpe dig med at finde noget tøj?”

”Helst noget der dækker til under knæene.”

Jeg førte hende ind i laden, hvor jeg dagen før, havde stillet posen med tøj. Efter lang tids roderi og en længere bedømmelse fra Eudora, fandt jeg en langærmet bluse og min mors gamle nederdel, der gik helt ned til anklerne. Eudora var lykkeligt for tøjet, da hun havde det på, men det så lige en tand for firseragtigt ud for mig. Hun måtte bare ligne én, der levede i mindet om puddelhår og vilde farver.

”Hvor er Drake?” spurgte jeg hende.

”Jeg tror han gik en tur i skoven. Han burde været kommet tilbage nu.”

Bekymret for at vi skulle komme for sent, styrtede jeg ud af laden. Mit hjerte gik en takt ned, fra dens før panik hamrende stadie, til gudskelov han er der stadiet.

Han sad på hug og rodede i asken ved bålpladsen, med en pind.

”Drake,” sagde jeg. Han hverken kiggede på mig eller svarede. ”Lad os finde noget tøj til dig.”

”Skal jeg?”

”Du har selv lovet. Kom nu, det skal nok blive sjovt,” forsøgte jeg lokkende og fortrød straks mine ord ”Altså så sjovt det nu kan blive. Men min familie og grillmad og det.”

Drake rejste sig sukkende op og viste mig frem til hans garderobe. Alt tøjet lå spredt ud over en halmballe, der lå lige ved siden af hans halmseng. Vi måtte begge kravle derop og jeg udvalgte et par normale bukser og en skjorte til ham.

Mens han klædte om, stod jeg udenfor at ordnede Eudoras hår, ved at sætte det i en lang hestehale. Da Drake kom ud, prøvede jeg at sætte hans hår med en kam. Selvom de skulle ligne tilflyttere, måtte de stadig se nogenlunde pæne ud, ellers ville min mor tænke dårligt om dem.

Vi måtte alle tre tage den vej jeg havde taget derud. Turen gik hurtigere. Nok fordi jeg havde selskab og vi øvede os på hvad vi skulle svare, ved de spørgsmål der helt sikkert ville komme.

Inden vi trådte ind i huset, bad jeg en stille bøn til hvem der nu end ville lytte, og bad om at det hele ville gå godt og uden problemer.

Min familie havde allerede sat sig udenfor, så jeg måtte føre dem igennem stuen og ud på taressen, efter at have forhindret Drake i at gå mod mit værelse. Han havde nok været for meget der, og i gamle dage betød et stort rum sikkert, at det var familiens samlepunkt. Han havde stadig meget at lære om nutidens skikke.

Far stod med ryggen til os da vi kom ud, og vente pølserne, mens min bror, Thomas, stod med en øl ved siden af og fortalte om elektriske grill. Min mor sad spændt på sin stol og sprang nærmest op da gæsterne kom. Marlene, min storesøster, gjorde store øjne da hun så Eudora og det hår jeg ønskede jeg havde fået, fløj om hendes skuldre, da hun vendte sig om for bare at se. Hendes forlovede, Anders, måbede som en fisk på land.

”Hej,” sagde jeg for at tiltrække alles opmærksomhed. Selvom de var min nærmeste familie, gjorde det at jeg fik fem par øjnes opmærksomhed, mig lettere nervøs. ”Dette er Drake og det er Eva.”

Jeg gjorde gestus mod dem, som jeg nævnte deres navn. Drake havde allerede forsvaret sit navn overfor min mor, så det var åndssvagt at ændre det nu. Eudoras navn kunne vi godt ændre til Eva, for hende havde ingen af dem mødt.

Eudora tog pusten fra de fleste, med sin højde og skønhed, mens Drakes muskler, som man kunne se omridset af, var nok

til at høste beundrende og misundelige blikke fra mine søskende og Anders.

Min huskede hurtigt at de skulle være høflige og flokkedes om dem for at hilse.

Mere nåede de ikke, før min mor bad os om at sidde ned. Min familie rottede sig sammen mod mig, så jeg endte med at sidde ved siden af Drake og Anders. Eudora sad på den anden side af bordet, ved siden af Thomas, som tydeligvis kunne lide hende.

Maden gik rundt og samtalen begyndte.

”Nå, Drake,” sagde min mor og skar i sin ringridder. ”Jeg synes ikke du og din søster ligner hinanden. Det ser ud som om I er lige gamle.”

”Vi er ikke blodbeslægtede. Vi er stedsøskende,” Drake kiggede på mig, for at se om ordet var rigtigt; jeg nikkede lidt, så de andre ikke bemærkede noget. ”Eud ... Evas far er gift med min mor.”

”Hvor længe har de været det?”

”Tre år.”

”Og der boede I i Norge, inden I flyttede hertil?”

”Slet ikke. Jeg boede i Norge før jeg mødte Eva. Vores forældre mødte hinanden i Danmark, og flyttede sammen her.”

”Hvor længe har du boet i Norge?”

”I 16 år.”

”Og du taler slet ikke med accent! Hvor har du lært så godt dansk?”

”Min mor var dansker og giftede sig med en nordmand, så jeg kan begge sprog.”

Min mors ord vækkede noget i mig. Selvom Drake havde boet tre år et sted og 16 år et andet, end han faldt i den søvn der for længst har slået Torneroses, så kunne han dansk. Nutidig

dansk. Hvordan det? Og Eudora kunne også, selvom hun var fra Finland.

”Det må jeg nok sige. Og hvad så med dig, Eva?” min mor fortsatte quizrunden og kom nu til Eudora. ”Du er vel pæredansk.”

”Min mor var finsk, min far dansker,” sagde Eudora og gentog den sætning jeg havde sagt, for at hun nemmere kunne huske det.

”Så du kan også to sprog, og så uden accent! Hvor lang tid har du så boet i Danmark?”

”Et par dage.”

Jeg kunne slå mig selv i hovedet over Eudoras svar. Det var ikke hvad vi havde øvet. Nu vakte det bare hele min families opmærksomhed og hun spiste videre!

”Hvordan kan det dog være?”

Eudora var for travlt optaget af at spise, så jeg sprang ind for hende.

”Eud ... Eva lærte dansk af hendes far, og siden hendes forældres skilsmisse, har hun boet hos moderen, indtil for nylig, hvor hun flyttede hertil for at være sammen med hendes mor.” Alle stirrede overrasket på mig, så lidt mumlende tilføjede jeg: ”Det har hun hvert fald sagt.”

”Det er sandt,” sagde Eudora istemmende, med munden fuld af mad, mens Drake gemte hovedet i hænderne. Dette ville blive en lang aften.

Det måtte have været den nordiske gud for drillerier, Loke, der havde hørt min bøn, for pinlighederne og problemerne regnede ned over mig.

Eudora kom til at fortælle om at hun skød med bue og pil i sin fritid, og Drake, med en uskyldig tro på at det var normalt,

fortalte at hans hobby var sværd. Mine forældre havde nær væltet bagover på deres hvide havestole og jeg måtte komme mine problembørn, som jeg begyndte at se dem som, til hjælp. Eudora *gik* til bueskydning i en by i nærheden og Drake *var* stor fan af live rollespil.

Da al grillmaden var blevet spist (Eudora gik amok i kødet og bøvsede undervejs, *uden* at undskylde) krævede min mor, at jeg hjalp med at bære alt ind. Selvom jeg ikke ville, måtte jeg efter Drake og Eudora, de to uvidende personer fra 1100-tallet, i min families kløer. I det øjeblik, ville jeg hellere se de to ryge i totterne på hinanden. Jeg håbede inderligt, at de ikke blev fornærmet over noget og gik til angreb. Det ville kræve store forklaringsproblemer.

”Det er godt nok en dejligt kæreste, du har fået dig, Nana-Klara,” begyndte min mor, mens vi stillede ting ned i opvaskemaskinen.

”For syv sytten mor! Han er *ikke* min kæreste!”

Enten hørte min mor mig ikke eller også overhørte hun det med vilje, for hun fortsatte uafbrudt med hendes kævlen.

”Og sikke dog en søster han har.”

”Det er stedsøster, mor.”

”Hun er så høj, slank og smuk, men som hun dog kan spise! Hun tog næsten ingen kartoffelsalat eller brød, men spiste kun ringriddere, og de plejer jo at mætte meget!”

Det var nok ikke nu, man skulle fortælle hendes store appetit på kød kom af, at hun normalt spiste mennesker. Den information måtte jeg nok holde for mig selv.

”Men de virker venlige nok, bortset fra at de kan være noget så forvirrende. Men du kan være stolt af dig selv, Nana-Klara. Det er en god ven og god kæreste du har fået dig,” sagde min

mor, klappede mig på kinden og gik ud med desserten, æblekage.

”Mor! Drake er *ikke* min kæreste.”

Min mors grin lød fra gangen. ”Lad nu være med at fornægte det, skat. Det er lidt svært at vise sin kæreste frem for første gang, men du skal altså ikke stå og forsvare dig selv med skjold og sværd, bare fordi du har én du holder af.”

Nogen gange kunne jeg finde på at ønske, at et monster ville tage hende. Så fik jeg lidt ro fra hende.

Enhver anden forældre, ville nok have indset at det ikke passede, hvis man hele tiden nægtede det, uden et smil, men rasende. Min mor hørte bare ikke inde i den kategori. Min far ville sikkert kunne forstå det, men han havde endnu ikke nævnt noget som helst om det.

Jeg sukkede dybt. Forældre var umulige.

Og Drake. Han var slet ikke kærestepotentiale. Han havde nu et sødt smil og var meget venlig mod mig. Nej! Jeg måtte ikke tænke sådan! Han var arrogant, selv overfor mig. Han var et dumt fjols, ja han var. Men alligevel...

Jeg begyndte at diskutere med mig selv, og jeg kom til sidst, til den konklusion at Drake ikke var værd at have som kæreste. Men jeg blev alligevel stående i køkkenet og tænkte på hvordan aftenen havde foregået indtil videre.

Jeg gik først ud i haven igen, da min søster hentede mig og fortalte vi skulle have dessert.

Eudora sprang den over, nok fordi der ikke var noget kød i. Alt gik fint, indtil Drake skulle række mig skålen.

Trods hans fine effekter og mine ikke så gode, kunne ingen af os fange skålen, da den røg ud af vores greb. Da mine fingre rørte hans, var det som kom der et stød imellem os. Drake

kunne også mærke det, så der var nok tale om elektrisk stød, men det var nok til at vi begge gav slip på skålen af overraskelse.

Og så faldt skålen ned og landede med bunden i vejret og alt indholdet ud over mine bukser.

Jeg rejste mig hurtigt op, så stolebenene skrabede mod fliserne og skålen fløj ud af mit skød og smadredes mod fliserne.

Alle var stille og chokerede. Jeg var dækket af kage, og så mumlede min bror noget, der ville have fået mig til at flyve over bordet og tage kvælertag på ham.

”Der røg den kæreste.”

Hvorfor gik jeg med til denne middag? Og hvorfor skal alle tro, at jeg er sammen med Drake? Hvorfor? Sukkede mit sind, i en stille tanke op mod himlen, til alle guder end Loke.